

søger man at genindføre det gamle Udtryk, at Ejendommene skal vurderes til deres „Værdi i Handel og Vandel“, medens der nu kun staar „Handelsværdi“. Der har i Udvalget været nogen Uenighed om, hvilket Udtryk vi skulde bruge, men man er til sidst blevet enig om at foreslaa det førstnævnte Udtryk. Naar man har taget Ordet „Vandel“ med, knytter man til dette Udtryk den Forestilling, at der ved en Vurdering under Hensyn til Ejendommens Værdi i „Handel og Vandel“ maa tages Hensyn til dens *normale* Værdi, saaledes at man ikke tager Hensyn til opskruede Priser, Liebhaverpriser o. s. v. Der ligger ikke deri noget, der skulde være, om jeg saa maa sige, Skalkeskjul for, at man vil ned til en lavere Pris, men man ønsker den egentlige Værdi frem, den, Ejendommen har til almindeligt Brug.

Med Hensyn til Omvurderingerne, som kan foretages mellem Hovedvurderingerne, har man fra alle Sider i Udvalget ønsket og ogsaa stillet Forslag om, at saadanne Omvurderinger altid skal foregaa paa det Prisgrundlag, som var til Stede ved Hovedvurderingen. En Ejer skal ikke kunne komme i en Pristalsperiode og kræve sin Ejendom omvurderet og faa den vurderet til Øjeblikkets Pris, men ønsker han den omvurderet, skal det ske paa Grundlag af den Værdi, som var gældende paa det Tidspunkt, da Hovedansættelsen fandt Sted. Ellers vilde der komme altfor stor Ulighed ind i Forholdet. Men der kan tænkes det Tilfælde, at en Ejendom faktisk paa Vurderingstidspunktet, da den almindelige Vurdering foregik, har været vurderet for højt, højere end Prisniveauet i Virkeligheden var, og i saadanne Tilfælde skal der da være Adgang til at faa den vurderet om og faa den ned til det almindelige Prisgrundlag. Ændringsforslag Nr. 16 tilsigter ogsaa, at komme tilbage til de nugældende Regler. Det er et Ændringsforslag til § 9 b, hvor der staar: „Kommunale Ejendomme for saa vidt de anvendes til Fyldestgørelse af offentlige Formaal og ikke er beregnede til at give Indtægt“ skal ikke svare Grundskyld. Men man har ment, at det ikke var saa heldigt et Udtryk som det gamle Udtryk, hvilket man derfor er gaaet tilbage til her i Ændringsforslag Nr. 16, hvor der staar: „Kommunale Ejendomme med Undtagelse af Ejendomme, der anvendes til Landbrug, Havebrug eller Skovdrift, samt Bygninger, der anvendes til Udleje“. Her vil jeg imidlertid gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at man har ment, at der navnlig i Københavns Kommune skulde findes adskillige

store Pladser, som denne ejer, og som har en ret betydelig Værdi, og som ikke kan føres ind under denne Bestemmelse, og at man maa sikre sig, at saadanne værdifulde Pladser ogsaa bliver ansat til en passende Skat.

Ændringsforslag Nr. 18 til § 9 angaar Forholdet ved udtørrede Ferskvandsarealer, som faar Skattefrihed en vis Tid. Her er blot udtrykt et Ønske om, at man indfører Ordlyden af disse Bestemmelser, som der i Forslaget blot er blevet henvist til. Det er den eneste Ændring, der er sket.

Der er saa et lille Ændringsforslag, Nr. 28 til § 11, som gaar ud paa, at i større Kommuner skal Listen over Vurderingerne kunne fremlægges paa to Steder, en Uge hvert Sted, for at man kan have lettere Adgang til at se dem.

Endelig skal jeg omtale Ændringsforslag Nr. 7 til § 3; det angaar Vurdering af Skovene. Ved Vurdering af Skovenes Grundværdi er der aabenbart adskillige Vanskeligheder. At vurdere en Fredskovs Grundværdi har mange Vanskeligheder, og det gælder i alt Fald her at finde et solidt Princip at gaa frem efter. De sagskyndige er i Virkeligheden meget uenige om Fremgangsmaaden her. Nogle hævder, at man maa gaa til det svenske Princip, at en Fredskovs Grundværdi er 18 pCt. af Ejendomsskyldværdien. De Vurderinger, man er kommet til i 1920, har vistnok en Gennemsnitshøjde af 45 pCt. af Skovenes Ejendomsskyldværdi, det varierer noget, og Skovejerne hævder, at det er en alt for høj Grundværdi. Udvalgets Flertal har været enig om, at man maatte gaa over til at vurdere Skovene paa Grundlag af deres Udbytte, og det er det, der er udtrykt i Ændringsforslag Nr. 7. Man foreslaar at vurdere en saadan Fredskov som Helhed med alle dens Aldersklasser og hele dens Forhold og med Hensyn til dens Udbytte; paa Grundlag deraf fastsættes saa Grundværdien. Det er muligt, at den saaledes fundne Grundværdi vil blive højere end efter de Fremgangsmaader, man har benyttet hidtil — det er jo det mest sandsynlige — men jeg tror, det er den Maade, hvorpaa man sikrest kan komme til et saadant Udtryk for Skovenes Grundværdi, som man overhovedet kan kontrolere. For at imødegaa en højere Værdiansættelse har man i Udvalget foreslaaet i Ændringsforslag Nr 11 til § 5, at Skovskylden nedsættes til Halvdelen af den almindelige Grundskyld. Om det Tal nu er absolut rigtigt, er ikke til at sige; men dermed skal i Virkeligheden blot udtrykkes Villighed til en Nedsættelse af Skatteprocenten, for saa